

İnsanca

– Mehmet Tevfik ELTAS · 06 Şubat 2025

Sarımsaktan kokular
Kalbimi inletirken
Aynasından gözüken kaç kişi kaldı acaba?
Fesat hayat, mezat hayat
Olma sen!
Dik dur sakın eğilme.

Dışarıda yağan yağmur
Kimleri ağırlarsın?
Eyvah, eyvah
Yıkanmayan insanlık
Bile bile kendini iğnelerken.

Leylak kokan yüreğim
Düne dair şarkılar söylerken
Penceremde görünen barışsever güvercin
Erişilmez boylara ne adaklar adanır
Toprakta al olurken
Geçmişe uzanan kemanım
Dostlarımla ağlarken

Anılar canlanırken
Hayalleriyle konuşan silüetler yanarken
Baki kalan gök kubbede
Düne ait dosttan kalan bir hoş seda
Kulağımda çınlarken.

Ahh dostluklar
Şimdilerde ismini de bilmediğimiz
Hırpalanan zamanın içinde ezilirken
Mazide esen rüzgar karayeldi galiba
Dalından kopan yaprak
Dört bir yana savrulurken.

Bugünlerde yad edilen

Yaşanan, yaşatılan
Unutulmayan dostluklar
Çocukluktan kalan.

Çocukların saf dünyası
Yıkılmıyor, Nafile!